

یکی از نتایج متلاشی شدن امپراتوری کمونیستی شوروی تشکیل کشورهای آسیای مرکزی است که با ایران پیوندهای وسیع فرهنگی و تاریخی دارند. این کشورهای تازه استقلال یافته که بیشتر توسط کادرهای حزب کمونیست شوروی سابق اداره میشوند در ارتباط نزدیک سیاسی با فدراسیون روسیه هستند. ایران با سه جمهوری تازه استقلال یافته آذربایجان، ترکمنستان و قزاقستان در دریای خزر هم مرز شده است که با دوتای اول مرز خاکی هم دارد. کشور های پنجگانه ای که به دریای خزر دست رسمی دارند به ناچار برای بهره برداری از منابع دریای خزر میباید توافق نامه های تازه ای ببندند که جنبه حقوقی به روابط آنها در دریای خزر بدهد. رفتار مرسوم هوچی گری سیاسی در مقدار سهم قانونی ایران از دریای خزر طبق معمول در میان سیاست پشه ها به راه افتاده است.

برای قضاوت در کارکرد کارمندان وزارت خارجه ایران، یک شخص معقول احتیاج به اطلاعات زیر دارد. اگر ممکن است متن اصلی قرارداد های پیشین، قراردادهای میان ملت ها که توسط سازمان ملل متحد گذاشته شده است، موضع فردی هر یک از کشورها و استدلال آنها. در هر صورت ایران نباید دو اصل را در باره حقوق خود در دریای خزر نادیده بگیرد. اصل اول حفظ دوستی همسایه گان خود در دریای خزر و دوم پافشاری بر قوانین حقوقی جهانی حاکم بر دریاچه های مشترک بین کشورها است. مخالفان جمهوری اسلامی نباید چشم بسته در امور خارجی با دولت مخالفت کنند و رژیم اسلامی را وادار کنند در یک شرارت خارجی دیگر درگیر شود. جمهوری اسلامی از بدو تأسیس خود دشمنان خود را برای جنگیدن انتخاب کرده است که غرب به رهبری آمریکا و اسرائیل است. رفتار احتیاط آمیز جمهوری اسلامی در دریای خزر و کشور های همجوار اگر ناشی از هضم و دور اندیشی نباشد ناشی از این است که رژیم بخوبی میداند که به اندازه کافی دشمن در جنوب، غرب و شرق دارد و احتیاج به دشمنان جدیدی در شمال ایران ندارد. بدون شک نیروی نظامی غالب بر خزر روسیه است و ایران با گفتگو بیشتر میتواند از منافع خود دفاع کند تا درگیری سیاسی و یا نظامی.

هوچی گری نشریات مخالف جمهوری اسلامی در خارج مبنی بر اینکه حقوق ایران در دریای خزر توسط جمهوری اسلامی نادیده گرفته شده است، بدون ارائه سند و مدرک و بررسی معقول و منطقی جز اضافه کردن به کمیت امل های سیاسی بیکاره حرآف کار دیگری نمی کند. نکته ای که بیش از هر چیز در دریای خزر باید در نظر گرفته شود حفظ محیط زیست آن است. بنظر میرسد کشورهای همجوار خزر برنامه توسعه صنعتی وسیعی برای آن دارند که بیشتر در استخراج نفت است. بدون شک استخراج نفت بدان شکلی که گفتگوی آن شنیده میشود این دریا را از جهت محیط زیست اگر نکشد بیمار خواهد کرد. چنانچه قرار داد بین کشورهای همجوار خزر بر مقدار بهره برداری از منابع نفتی و ماهی های آن کنترل و محدودیتی قائل شود دریای زنده و زیبا برای آینده گان باقی خواهد ماند. ۵-۱۰-۰۲